

РЕШЕНИЕ

№ 6597

гр. София, 20.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8079** по описа за **2020** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.72, ал.4 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/, във вр. с чл.208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба от процесуалния представител на полицейски инспектор при 01 РУ-СДВР юрисконсулт П. срещу решение от 24.06.2020 г. по НАХД № 4423/2020 на СРС, НО, 11 състав. С оспореното решение е отменена Заповед за задържане на лице рег. № 225зз-469/04.04.2020 г., издадена от Ю. Х. Й. – мл.полицейски инспектор при 01 РУ-СДВР.

В касационната жалба е посочено, че постановеното решение е неправилно по подробни съображения, изложени в нея. Моли се оспореното решение да бъде отменено, като бъде оставена в сила издадената заповед за задържане.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – В. П. К. – в съдебно заседание се представлява от адв. К., която оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да бъде потвърдено. Претендира разноси. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ю., който счита касационната жалба за основателна.

Административен съд София – град, 18 касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за

установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

С обжалваното решение СРС по жалба на В. П. К. е отменил като незаконосъобразна Заповед за задържане на лице рег. № 225зз-469/04.04.2020 г., издадена от Ю. Х. Й. – мл.полицейски инспектор при 01 РУ-СДВР, с която К. е бил задържан за срок от 24 часа в 01 РУ-СДВР на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

При правилно установена фактическа обстановка, за да постанови решението си, СРС е приел, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган по чл. 57, ал. 1 от ЗМВР. Същата съдържа задължителните реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, но при издаването на заповедта неправилно е приложен материалният закон, тъй като не са събрани доказателства, че към момента на издаване на заповедта са били налице предпоставките по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, а именно: административният орган не е разполагал с данни, от които може да се направи предположение за извършено престъпление по чл. 354 а от НК.

Съгласно цитираната разпоредба, полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление, поради което е задължително преди издаването на заповедта за задържане да са събрани доказателства, обосноваващи предположение за извършено престъпление.

От доказателствата по преписката – АУАН и докладна записка, се установява, че по отношение на задържаното лице са налице данни, че е извършило престъпление по чл. 354а, ал. 1 от НК на 04.04.2020 г. Според издадената заповед, лицето е задържано в 22.50 часа, което се потвърждава от представеното пред касационната инстанция и прието като доказателство заверено копие от книга за задържани лица.

Възражението, направено в касационната жалба, че са били налице данни за извършено престъпление към момента на издаване на процесната заповед е неоснователно. От издателя на заповедта не са ангажирани никакви доказателства, от които да се установява, че към момента на задържането на лицето органът е разполагал с данни, от които може да се направи предположение за извършено от задържаното лице престъпление.

Правилно въззивния съд е отбелязал в решението си, че независимо, че органа разполага с оперативна самостоятелност същият е следвало да изложи в оспорената заповед какви са конкретните основания и причини, обосноваващи необходимостта от прилагането на тази административна мярка./ Тълкувателно решение №4/2004г.на ВАС/.Вярно е, че мотивите на административния акт може да се съдържат в друг документи- в случая докладна записка, но при прочит на същата в нея не се откриват твърдения за индиции за съпричастност на К. към престъпление от общ характер. Нещо повече- към 22.50 лицето Л. С. е написал собственоръчно в протокол за личен обиск, че намерените вещества са негови. Т.е. към момента на задържане на К. вече е имало данни, че той не е съпричастен към престъпление, а др. лице. Такива данни за липса на съпричастност се съдържат и в писмени сведения на проверяваните лица, приложени към преписката.

Оспорената принудителна мярка има за цел да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление или да се укрие, като е необходима на етапа на започване на разследване срещу вероятен извършител. Въпреки това, същата следва да се

прилага само тогава, когато са налични данни за съпричастност преди постановяването ѝ, а не с цел установяване на такива едва след издаването ѝ. Правилно е отбелязал СРС, че подобно разбиране на приложимостта на тази мярка всякога ще води до полицейски произвол и превратно упражняване на законови правомощия.

С оглед изложеното решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за касационната инстанция. Процесуалният представител на ответника претендира разноски по представен списък в размер на 400 лв., представляващи платено в брой адвокатско възнаграждение. Възражението на касатора за прекомерност на претендираните разноски, касационният състав счита за основателно, поради което в полза на ответника следва да бъдат определени разноски в размер на 400 лв.

Касационният състав констатира, че по делото от касатора не са представени, доказателства за заплащане на дължимата държавна такса в размер на 70 лв., на основание чл. 227а, ал. 1 от АПК, поради което същият следва да бъде осъден да я заплати.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, 18 касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 24.06.2020 г. по НАХД № 4423/2020 на СРС, НО, 11 състав, с което е отменена Заповед за задържане на лице рег. № 225зз-469/04.04.2020 г., издадена от Ю. Х. Й. – мл.полицейски инспектор при 01 РУ-СДВР.

ОСЪЖДА СДВР, 01 РУ, да заплати на адв. Е. К. М. сумата от 400 лв. /четиристотин/, представляващи разноски в касационното производство.

ОСЪЖДА СДВР, 01 РУ да заплати 70 лв. /седемдесет/ държавна такса по сметката на АССГ.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.